

indse, men jeg skal henlede Opmærksomheden specielt paa to Ting. Den ene Ting er Spritudførselen. Det er en Gjenstand, som kan blive meget betydelig, naar vi faae en Handelstraktat med Spanien. Uden den lader en sliq Udførsel sig ikke praktijere. Det ærede Medlem sagde, at Forholdene vare af den Bessaffenhed, hvad Søarten angik, at vi meget godt kunde drive vor Forretning paa samme Maade som før, men det er ikke Tilfældet, og det skal jeg nærmere komme ind paa. Hvad Sprit angaar, er det yttret, at det var Noget, som ikke vedkom Landbruget, og det er vist, at for Dieblisset bliver der produceret meget Sprit af Maiz, men det er foranderligt. I det Dieblis, Landets Produkter ere billigere til at fabrikere Sprit af, tager man dem, men ere de udenlandske Kornsorter billigere, bruger man dem. Men hvorledes man ender og vender, maa det blive til Fordel for Landet, at det ogsaa i industriel Henseende kan gaa frem, at det kan modtage udenlandske Produkter, forædle og udføre dem, thi derved opstaar der jo en ikke ringe Fortjeneste for Landet, og i det Tilfælde, at Landet faar sine egne Produkter i raa Tilstand eller forarbejdede bedre betalte, idet de f. Ex. bruges til Spritfabrikation, er det en ligefrem Fordel for Landet. Der er imidlertid ogsaa andre Ting, som gaa og kunne gaa til Spanien, men det falder ikke i Dinene, og det ligger ganske simpelt deri, at vi ikke have haft nogen direkte Dampskibsforbindelse med Spanien, der absolut maa til, for at den Slags Ting skal kunne gaa; for at en saadan Handel skal kunne finde Sted, maa der være en vis Basis derfor, og den nærmeste Basis derfor er netop Spritfabrikationen. Man maa jo have Noget at gaa ud fra, og denne vil trække de andre Ting med sig, men uden en Dampskibsforbindelse kan Spritfabrikationen ikke gaa, og saa kunne de andre Ting heller ikke. De Ting, der nu gaa fra Danmark til Spanien, gaa for største Delen indirekte dertil over Hamborg, det vil sige Hamborgere og andre udenlandske Folk købe en eller anden Ting her og sende den til Spanien, uden at vi egentlig med Bestemthed vide det; vi faae Noget at vide derom, men naturligvis ikke noget nøiagtigt. Naar vi ikke selv hidtil have haft denne Trafik med Spanien, er Grunden som sagt den, at vi ikke have nogen direkte hurtig og jævnlig Forbindelse med Spanien, og en hurtig og hyppig Forbindelse er naturligvis nødvendig, naar man skal have en Trafik med et Land, det er givet. Det gaar med disse forstjellige Ting omtrent som det gik før 1848 med vor Handel paa England. Der var intet Menneffe, som rig-

tig vidste, hvormeget af Produktionen der gik til England, fordi Alt gik over Hamborg, senere have vi faaet Dinene op derfor, og nu se vi, hvorledes det gaar, og hvilken Forstjæl der er.

Nu maa det ærede Medlem ikke glemme, at hvis Handelstraktaten forkastes, saa forkastes ogsaa Søfartstraktaten. Han yttrede vel, at for Dieblisset var der Intet i veien, vi havde hidtil kunnet seile paa akkurat lige saa gunstige Betingelser som andre fremmede Nationer, og det er vist, men han maa ikke glemme, at i det Dieblis, Handelstrakten ikke kommer istand, have vi heller ingen Søfartstraktat, og saa staar det fuldstændig frit for Spanien, hvilket Dieblis det skal være, at stille os paa saa ugunstige Betingelser, som det vel er muligt. Denne Søfartstraktat er efter mit Begreb meget gunstig. I Artikel 1 stiller den Danmark paa den mest begunstigede Maade, som nogen Nation kan blive behandlet paa. Artikel 2 bestemmer, at i alle mulige Tilfælde nyde danske Skibe den samme Behandling ikke alene som de mest begunstigede, men som det spanske Flag selv, selvfølgelig dog med Undtagelse af i de spanske Kolonier, men med Hensyn til dem bestemmer Artikel 9, at ogsaa i Kolonierne skal det danske Flag være stillet akkurat lige saa gunstig som noget fremmed, og mere kan man dog ikke forlange. Men der kommer en Ting til, som noget er blevet berørt tidligere af det ærede Medlem her bagved, og det er, at det har en meget stor Indflydelse paa Fragten, om vi ere privilegerede eller ikke privilegerede i den almindelige store Fragtfart. Naar et Skib f. Ex. kommer til en oversjøist Havn og der søger Retourfragt til Europa, saa bliver disse Fragtfarter altid sluttede paa den Maade, at det staar vedkommende Befragter frit for at sende sit Skib til en Ordrehavn, til Gibraltar, Lisjabon eller en Kanalhavn, og derfra bliver det saa beordret til sit endelige Bestemmelsessted, hvorjombest det nu er. Naar Skibet skal søge sin Fragt, spørger naturligvis diebliskelig Befragteren: er Du privilegeret i den og den Havn? Nei, maa saa den stakkels Skipper svare, jeg er ikke privilegeret i Spanien, og der og der. Ja, saa kan jeg ikke bruge Dig. Na, siger saa Skipperen, der er jo ikke Noget i Veien, endnu have vi Begunstigelse, og der er ikke kommen nogen Ordmanis, som fratager os den. Der til svarer saa Befragteren: Det har jeg ikke nogen Sikkerhed for, gaa Du din Vej, og saa tager han et andet Skib og lader det danske blive liggende. Det er altsaa en meget stor Fordel, man har, naar man faar en Søfartstraktat som denne. Jeg skal endnu kun bemærke, at hvis man f. Ex. tror, at